

Наслов рада: Од прве до последње љубави

У овој књизи говори се о целом животу једне, сада седамдесетпетогодишње баке. Дечаку, који се случајно нашао у њеном окружењу и дошао ни од куда у посету, бака је испричала како је њен живот протекао. Матилда Викторија Аделејд, или Меди, како су је сви звали, од самог свог одрастања била је повучено дете које је живело са својим родитељима и мачком. Разликовала се од других особа и сматрала је да је то чини јединственом и посебном, баш каква јесте. Једног дана упознаје своју прву и последњу љубав, свог Перцета, како га је увек звала. Меди је веома осећајна што се види у делу када одлази са својим оцем на путовање и тако схвата колико је заправо љубав између њеног оца и ње јака. Није имала жељу да се враћа кући, јер би јој се онда вратио стари отац, а она је уживала у разговору са њим, у потрази за одговором на његово чувено питање шта је најлепша ствар на свету. Била је веома заљубљена у Перцета, а најјаче осећање јавило јој се у тренутку када је он дао исти одговор на питање које је отац поставио Матилди. За њих, морски орлови представљали су најлепшу лепоту овог света.

Меди се Перце свидео због тога што јесте, тако је објаснила мистериозном посетиоцу праве вредности једне љубави. Посетилац је сматрао да је љубав глупа, али она би порицала његове речи и говорила му да је љубав јако болна, али да је треба искусити. Начин на који су старица и дечак причали био је невероватан, он је пратио сваку ствар коју му је споменула, а она је уживала да је неко слуша. Као девојка, Меди никад није имала коме да преприча свој дан, коме да исприча шта све мисли и осећа, не само за Перцета, већ и за остале. Увек се сама утапала у својим мислима, што ју је чинило јединственом. По дечаковим запажањима, свидела му се прича о њој, али и кућа где је живела, која је била украшена разним дрангулијама. Меди би рекла да је све то чувала јер то људе подсећа на део живота.

Најлепши део у књизи ми је део када Матилда исказује своја јака осећања која је имала према особи коју је сасвим случајно упознала на обали, о љубави после које ни једна није била равна тој. Књигу бих препоручила свима да је прочитају, због тога што је препуна осећања двоје младих људи, који се случајно срећу и упознају, а исто тако и растају.

Неке ствари заувек оставе траг у прошлости, баш као и неке љубави после којих увек тражите исту такву, незаменљиву.